

● DOBITNIK ZLATEGA KOLESA

Gorazd Penko – vrhunski kolesar

Morda se bo komu zdelo ta zgodba neverjetna, pa vendar je resnična. Štirinajstletni mulec sreča na cesti prijatelja, ki se odpravlja na kolesarski trening. Fant se navduši in gre z njim. Z navadnim kolesom in v trenirki kar dobro sledi ostalim kolesarjem in opazi ga takratni trener v klubu Rog Ljubljana, Z. Zanoškar. Čez štiri dni fant že stoji na startu, pripravljen, da odpelje svojo prvo dirko. Takrat še pionir osvoji 10. mesto. Čez mesec dni prvič stoji na zmagovalni stopnički. Da, tak je začetek kolesarske kariere Gorazda Penka – 28-letnega Zadovčana, tekmovalca kluba Rog Ljubljana.

Je bila vaša prva tekma pomembna?

Takrat sem tekmoval med pionirji, kjer je bila pomembna vsaka tekma. To je bila tekma po ulicah Kranja. Tekmoval sem brez prave opreme, na navadnem kolesu in v majici in telovadkah.

Vse skupaj je šlo zelo hitro. Čez štiri dni prva tekma, čez en mesec že prva zmaga! Kako se vam je zdelo, kakšni občutki so bili, ko ste stali na zmagovalni stopnički?

Raje bi videl, če bi bilo brez stopničk. Tako pa se mi zdi, kot da se šopirš in važiš tam zgoraj. Vendar pa sem bil vesel.

Kako pa so doma sprejeli tak hiter napredek?

Spomnim se še, da mi je mama prepovedala iti na to tekmo. Ampak bil sem trmast in iz trne tudi vedno kaj »rata«!

In vrnil ste se s kolajno.

Ja, potem so bili pa tiho. Sicer pa moram priznati, da imam pri domačih veliko podporo.

S kolesarjenjem ste se začeli ukvarjati resneje leta '75, že z naslednjo sezono ste bili mlajši mladinec in v letu '80 pristopili že k članom! Je bila v vseh teh letih kakšna dirka, ki je bila tako težka, da si jo boste zapomnili za vse življenje?

»Ja, mogoče je bila to dirka na Vršič, ko je bil start še v Ljubljani. Torej 180 km. Bilo je ravno proti koncu šole in moral sem se učiti, tako, da sem premalo treniral. Ko sem prišel na vrh, sem bil tako utrujen, da me je moral preobleči oče. Takrat sem bil ravno prvo leto član in dokler si v srednji šoli, je premalo časa za trening, da bi lahko bil enakoveren z drugimi – starejšimi člani.

Kaj pa tekme v tujini?

V tujini so vse tekme težke, ker je velika konkurenca. Težko jih je primerjati, ker ima takorekoč vsaka država specifične dirke. V Italiji je značilna ogromna kon-

kurenca, evforija ob cesti, publika... To je res tista prava dirka, ljudje navijajo, čeprav nisi Italijan... Rad vozim tudi v Avstriji, kjer so zelo lepe ceste, lepa pokrajina, narava.

Opazujete naravo pri tekmah?

Ne, pri tekmah ni časa. Takrat smo – glavo dol in pritiska. Je pa zato trening toliko lepši.

Vam, ko ste v tujini, ostane kaj časa za spoznavanje mesta, dežele?

Če se hočeš 100% posvetiti tekmam, potem tega časa ni.

Kaj pa rezultati v tujini?

V tujini je konkurenca velika in je težko reči. Osebo sem zadovoljen z uvrstitvijo med prvih deset. Težko pa je primerjati. Na primer tekma Giro de la liberatione v Rimu. Poteka okrog starorimskih toplic in en krog je dolg 5,5 km. Od tega je 13 ovinkov takih, da se moraš skoraj ustaviti. To je največja enodnevnica dirka za amaterje na svetu. Od prijavljenih 350 do 400 jih pride na cilj le nekaj več kot 100. Takrat moraš gledati na vse; kako boš rešil lastno kožo, okvare na kolesu, čimboljši rezultat... To je res pravi cirkus. To dirko bi lahko primerjal s tekmo formule ena v Monte Carlu. Zato sem bil recimo bolj vesel 29. mesta na tej dirki, kot 3. na kateri drugi. Bil sem tudi edini Jugoslovjan, ki je prišel do cilja.

Včasih ste po več tednov od doma. Imate kdaj domotožje?

Pravzaprav, dokler nimaš dekleta ali žene, niti ne. Ko pa te doma čaka punca, začneš šteti dneve. Človek mora biti tudi na to pripravljen, mora biti tip za to. No, še huje bi bilo, če ne bi bilo telefona.

Gorazd Penko tekmuje za Rog Ljubljana že 13 let, v državni reprezentanci pa že štiri leta. Velikokrat je stal na stopničkih, dosegal vrhunske rezultate. Kljub boleznim – astmi – si je prikolesaril

GORAZD PENKO

okoli 40 pokalov, dvoje zlatih koles (enega si je priboril letos), to sezono je bil tudi drugi na dirki Alpe-Adria, leta '87 pa je na tej dirki tudi zmagal.

Kako je bilo ob vrnitvi domov?

Takrat so mi krajani napisali transparent z dobrodoščilo in ga obesili nad cesto pred domačo hišo. Ko so me takrat pripeljali domov, so vsi v kombiju samo pogledali. Takrat smo pri brunarici v Zadovru naredili veselico! Bilo je to čisto drugačno priznanje.

Pokali in medalje so eno. Če pa veš, da je nate ponosnih toliko in toliko prijateljev, sosedov, krajanov...

Gorazd je že tiri leta v državni reprezentanci. Letos bi o vseh re-

zultatih moral iti na svetovno prvenstvo v Francijo. Vendar pa se tudi v kolesarjenju meša politika in tako... Zvezni kapetan je moštvo določil šele štiri dni pred odhodom na prvenstvo.

Kako to?

Tudi pri nas je, kot pri drugih športih zraven kuhinja. Še vedno vlada monopol zveze v Beogradu.

Naj vseeno postavim vprašanje, čeprav se bojim, da bo imelo grenak priokus: Kaj vam pomeni kolesarjenje?

Če bi me vprašala prej; celo življenje! Vendar mi kljub vsemu, kar so mi naprtli na zvezi, ni žal, da sem se odločil za kolesarjenje.

Kaj pa načrti za prihodnost?

Trenutno je še vse negotovo. Vendar pa bi bil rad trener.

Kakšen je dober trener?

Dober trener je tisti, ki pusti prilagajanje tekmovalcu. Dober trener skupaj s kolesarjem sestavi program. Zase recimo točno vem, kaj mi »fali«. Tako se potem lahko prilagodim treningu in pravi trener razume, poslušaj. Od trenerja je veliko odvisno. Zaradi slabega trenerja lahko nadarjen športnik treninge opusti. Tekmovalc se pretrenira – tudi tukaj je trener zelo važen. Dosežeš recimo super rezultat in hočeš še več. Če tega trener ne prepreči, se pretreniraš. Za nekaj mesecev ali celo sezono je tekmovalca konec. Tekmovalcu tukaj najbolj pomagajo izkušnje.

Kaj bi rekli mlademu nadarjenemu kolesarju, ki stoji sedaj na razpotju: iti po poti kolesarstva ali živeti normalno življenje?

Odlučil naj se sam! Zase vem, da sem veliko doživel, ki so jih bili deležni moji vrstniki, zamudil. Vendar pa sem doživel toliko drugih, ravno tako lepih doživetij, da se na koncu vse izenači, poravnava.

Bi potemtakem lahko rekli, da ste rojeni za kolesarjenje?

Mislím, da sem rojen za vzdržljivostni šport. Poskušal sem tudi z drugimi športi – plavanje, nogomet, tek na smučeh... Dolgo časa sem iskal, preden sem našel.

Čestitke Gorazdu za prejeto zlato kolo – plod 12. napornih tekem v domovini in za vse druge težke priborjene uspehe!

In morda še želja: da bi šport nekoč dočakal čas, ko bo politika zaprta med kongresne stene in na stadionih, kolesarskih tekmovaljih in v telovadnicah ne bo našla prostora!

TANJA

NOVOLETNE ŽELJE OBČANOV

Francka Kramar, upokojenka, doma iz Novih Fužin:

»Želim si predvsem mir. Rada bi, da bi bilo naše življenje drugačno od tega, kakršnega živimo zdaj, ko se republike ne razumemo med seboj in samo zmerjamo drug drugega. Oddahniti bi si, če bi živeli bolje kot živimo zdaj, zlasti mi upokojenici. Kadar dobimo poročun za nazaj še gre, drugače pa moram za polnočnice plačati več kot znaša moja pokojnina z dodatki vred. Če pa nam v prihodnjem letu ne more iti na bolje, si želim da bi vsaj tako ostalo kot je zdaj. V novo leto gledam

bolj s strahom kot pa s prijetnimi občutki, ker se bojim, da bo kljub lepim željam, šlo vse le na slabše. Bojim se, da lahko pride celo do vojne, to pa je najbolj hudo.«

D. J.

VESTI IZ KULTURE

● Letos slavi Glasbena mladina Slovenije pomemben jubilej. S svojo močno dejavnostjo bogati naše kulturno življenje in predvsem mladim omogoča neposreden stik z živo glasbo. Svoj jubilejni koncert bodo pripravili 24. maja 1990 v Cankarjevem domu. Nedavno pa so na svoji programsko-volilni konferenci izbrali tudi novo vodstvo. Za svojega predsednika so izbrali prof. Rudija Rizmala iz Srednje glasbene in beletne šole v Ljubljani.

● »ZNAMENITI SLOVENEK MAISTER« je naslov dela dr. Bruna Hartmana, ki ga je izdal Partizanska knjiga iz Ljubljane.

Delo so predstavili konec meseca novembra v mariborski Univerzitetni knjižnici.

Dr. Bruno Hartman je ob koncu promocije svoje knjige dejal: »Zadovoljen bom, če bo ta knjiga prispevala k temu, da bomo lažje spoznali, kaj je ta veliki Slovenec – vojak, pesnik, slikar, kritik in intelektualac za nas tudi storil.«

● 8. decembra je Mestno gledališče ljubljansko gostovalo v celovškem Mestnem gledališču z delom Paula Claudela: »Marijino oznanjenje«. Gostovanje je omogočila Krščanska kulturna zveza.

● »Ažbetovo plaketo« – priznanje za uspešno mentorstvo likovnim ljubiteljem in skupinam, ki jo vsako leto podeljuje Zveza kulturnih organizacij Slovenije, je letos prejel akademski slikar prof. Bojan Golja iz Maribora. S prirejanjem didaktičnih razstav je vrsto let bogatil znanje številnim likovnim ljubiteljem in skupinam.

● Tudi slovenski likovniki bodo na svoj način prispevali pri odpravljanju posledic julijskega neurja v Halozah. Akcija poteka od zgodnje jeseni, vodita pa jo izvršni svet skupščine občine Ptuj in Pokrajinski muzej Ptuj. Dela bodo razstavljena in ponujena v odkup konec decembra v Cankarjevem domu in februarja prihodnjega leta v galeriji Dušana Kvedra-Tomaža na Ptuj.

Vabilu in prošnji so se nesebično odzvali skoraj vsi člani likovne sekcije KUD Vide Pregarc. Dela so darovali naslednji likovniki: Jelka Duška Lah, Željko Karakaš, Daniko Jakovčič, Ciril Jerič, Janez Osaben, Marjan Kolenc in Matjaž Rolih.

Zbral in uredil
MATJAŽ ROLIH

● IZ KOMUNALNE SKUPNOSTI LJUBLJANSKIH OBČIN

Spremembe pri izvajanju zimske službe v sezoni 1989/90

Izvajanje zimske službe je urejeno z Odlokom o zimski službi na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 32/84) s katerim je predvideno, da opravljajo zimsko službo na javnih površinah, s katerimi gospodarijo komunalne OZD Komunalnega podjetja Ljubljana.

Na drugih javno prometnih površinah kot so: pločniki, funkcionalne površine, parkirni prostori, dostopne in dovozne poti, pa opravljajo zimsko službo zavezanci na podlagi odloka o zimski službi.

Obveznosti zavezancev so podrobneje navedene v 8. členu in 11. členu odloka in sicer:

8. člen:

Skupnost stanovalcev, lastniki stanovanjskih hiš, imetniki pravice uporabe poslovnih objektov in prostorov v stanovanjski hiši, organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti ter druge samoupravne organizacije in skupnosti so dolžni pred svojo zgradbo:

1. odstranjati sneg in led s ploč-

nikov, dostopnih in javnih poti ter površin, kjer je podtalni oz. nadtalni hidrant ne glede na to ali je na pločniku, dostopni ali dovozni poti, cesti ali ulici,

2. sproti odstranjati ledene sveče s streh, strešnih žlebov in odtoknih cevi,

3. posipati pločnike in dostopne poti ob poledici

4. očistiti ulične požiralnike in ob vozišču zagotoviti odvodnjavanje

5. očistiti svoja parkirna mesta: odstranjati odlomljene veje s svojih funkcionalnih površin,

7. odstranjati sneg in led s površin, ki so potrebna za intervencije in požarno varnost.

Zavezanci iz 1. odstavka tega člena so dolžni izpolnjevati svoje obveznosti tudi, če pločniki ne potekajo neposredno ob objektu, temveč so med objekti in pločniki funkcionalne površine objektov (zelenice, parkirišče, prehodi, platoji ipd.)

Za izvršitev obveznosti iz 1. odstavka tega člena morajo ob nezadostnih parcelah skrbeti lastniki zemljišč ali imetniki pravice uporabe oz. upavaljalci zemljišč.

Določbe tega člena veljajo tudi za zavezanca iz prvega odstavka tega člena ob magistrálnih, regionalnih in lokalnih cestah.

11. člen:

Zapadli sneg mora biti popolnoma odstranjen s pločnikov vsakokrat ko zapade 5 cm in še sneži in sicer najkasneje do 6. ure oz. dve uri po sneženju, če je prenehalo snežiti pred 17. uro.

Zavezanci zimske službe iz 8. člena tega odloka morajo odstraniti sneg s pločnikov tako, da je prehod širok najmanj en meter in jih posipati proti poledici v celotni dolžini zgradbe in njene funkcionalne površine oz. nezadostne parcele. S cestišča se mora odstraniti sneg tako, da je prometni pas širok najmanj tri metre.

Štab zimske službe mesta Ljubljane in Komunalna skupnost ljubljanskih občin sta na osnovi ugotavljanja izvajanja zimske službe v prejšnjih sezonah sklenila zaradi pravočasnega, odgovornega in učinkovitega izvajanja zimske službe, ki omogoča nemoten promet brez zastojev, da bo izvajalec

Komunalno podjetje Ljubljana, opravljalo zimsko službo tudi na:

– obračališčih MPP
– mostovih
– nadvozih, nadhodih, podhodih
– stopniščih, ki predstavljajo funkcionalne javne površine v širšem smislu

– pešcevih površinah ob kmetijskih zemljiščih
– pešcevih površinah, ki se lahko čistijo strojno ob cestah, kjer potekajo proge mestnega potniškega prometa v obsegu kot je bilo dogovorjeno v pretekli sezoni 88/89. To načelo ne velja za ožje mestno območje, kjer zavezanci opravljajo čiščenje pešcevih površin

– cestne površine, ki s 1. 1. 1990 na podlagi razvrstitve MK KGPZ prehajajo v upravljanje posameznih krajevnih skupnosti.

Zanemarjen podvoz na Kajuhovi ulici

Kajuhova ulica in z njo tudi podvoz, preko katerega pelje železniška proga, je vsakodnevna povezava naše občine z ostalo Ljubljano. Razumljivo je, da so bila porabljena ogromna sredstva, da smo pridobili omenjene objekte. Nerazumljivo pa je, da za te objekte nihče ne skrbi. Ta neurejenost očitno ne moti ne KPL, ne ŽTP, ne naše občine oz. odgovornih v njej.

Kaj pa sedaj? Če greš peš ali se pelješ s kolesom v nočnih urah skozi podvoz, imaš neprijeten občutek, saj je vse v temi, mokro od fekalij, saj je očitno, da imajo določeni nemarneži podvoz in njegovo okolico za javen WC. Prepričan sem, da so enakega mnenja in da so ogorčeni tudi drugi uporabniki, ki se v nočnih urah podajajo skozi neosvetljen, zanemarjen in od vseh pozabljen podvoz. Prav zanimivo bi bilo slišati, kaj menijo o tem problemu naše boljše polovice, ki so

zaposlene v delovnih organizacijah na Letališki cesti (Rog, Julon), ko se po deseti uri zvečer vračajo domov. Že-

lim, da bo moje pisanje, dobronamerno dejanje, opazil kdo od poklicanih, še posebej, če se ne vozi z avtom in sprožil odpravo sramote sredi naše občine. Mislím, da je to želja vseh uporabnikov omenjenega podvoza.

VILI KLEMENC

Mercator-Rožnik

trgovina na drobno n.sub.o.

TOZD

Golovec

V LETU, KI PRIHAJA VAM ŽELIMO VSE DOBRO, VELIKO ZDRAVJA, USPEHA IN OSEBNE SREČE

VAŠI PRODAJALCI

olma

PETROL DO O L M A

Proizvodnja kemičnih izdelkov p.o.

Poljska pot 2, 61110 Ljubljana

Telefoni: proizvodnja in razvoj: 441-720; komercialna in računovodstvo: 442-656;

direktor: 442-784

Telefax: 447-546

Tekoči račun pri SDK Ljubljana: 50103-601-15479

NAŠIM KUPCEM, OBČANOM IN DELOVNIM LJUDEM, ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO 1990. LETO